

Dosarul nr. 2ra-268/19

Prima instanță - Judecătoria Centru, mun. Chișinău (V. Sandu)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ” Livital Business Constr” și Lungu Ivan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni împotriva Companiei Naționale de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni și „Livital Business Constr”, Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Lungu Ivan, privind restituirea despăgubirii și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de „Livital Business Constr” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 14 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La 4 mai 2015, Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Companiei Naționale de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Lungu Ivan, privind restituirea despăgubirii și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 20 noiembrie 2014, în calitate sa de asigurător, a încheiat cu Zavtur Viorica, în calitate de asigurat, contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto-casco nr. CSK 2014-PA-0080, prin care a fost asigurat automobilul de model „Range Rover Sport”, anul producerii 2014, contra mai multor riscuri, inclusiv și riscului de cauzare a prejudiciilor ca rezultat al accidentelor de circulație.

La 21 ianuarie 2015, orele 15:10, s-a produs accidentul rutier în rezultatul căruia automobilul de model „Chery Cowin”, condus de Lungu Ivan, s-a tamponat cu automobilul de model „Range Rover”, la volanul căruia se afla Zavtur Viorica.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 21 ianuarie 2014, vinovat de comiterea accidentului a fost recunoscut rutier Lungu Ivan.

Reclamantul a indicat că, la momentul accidentului rutier, posesorul automobilului de model „Chery Cowin”, deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă, eliberată de Companiei Naționale de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni valabilă pentru perioada 9 septembrie 2014 - 8 septembrie 2015.

Părțile implicate în accidentul rutier au declarat cazul la companiile de asigurări cu care aveau întocmite contracte de asigurare.

În consecință, la 22 ianuarie 2015 Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni a deschis dosarul de daune nr. 01032015 din, în cadrul căruia a fost întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor, semnat de către părțile implicate în accident și de reprezentantul Companiei Naționale de Asigurări „Transelit”.

Ca urmare, s-a constatat existența cazului asigurat, în care asiguratul urmează a fi despăgubit, stabilindu-se că paguba provocată posesorului autovehiculului de model „Range Rover” constituia suma de 6426 lei, fiind determinată în baza calculelor efectuate de Societatea pe Acțiuni „DAAC Hermes”.

Prin dispoziția nr. CSK 01032015 din 27 ianuarie 2015, s-a dispus recunoașterea evenimentului produs drept caz asigurat și achitarea despăgubirii de asigurare în sumă de 6426 lei în contul unității de specialitate Societatea pe Acțiuni „DAAC Hermes”.

După plata despăgubirii de asigurare conform contractului CASCO, păgubitul a cedat dreptul de creanță față de delicvent către Companiei Naționale de Asigurări „Transelit”, care a subrogat în drepturi pe asiguratul său și în limita despăgubirii achitate, este în drept de a formula pretenții față de responsabilul de producerea pagubei ori către asiguratorul de RCA la care acesta a fost asigurat de răspunderea civilă.

La 10 februarie 2015, a fost expediată reclamația nr. 312/15 către prin care a solicitat achitarea despăgubirii de asigurare în mod benevol, însă până la înaintarea cererii de chemare în judecată nu a fost achitată nici o sumă.

Subsecvent, Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni a pretins că pârâtul este obligat la plata penalității în mărime de 1 157, 40 lei, rezultate din următoarele calcule: $6\ 426\ \text{lei} \times 0,1\ \% \times 180$. Această opinie a fost fundamentată pe articolul 6 alin. (6) al Legii nr. 407 – XVI cu privire la asigurări.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul Companiei Naționale de Asigurări „Transelit” a sumei de 6 426 lei cu titlu de pagubă materială, 1 157 lei cu titlul de penalitate, 270 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat și 2950 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

La 11 decembrie 2015, Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni a depus cerere de extindere a pretențiilor inițiale.

În acest sens, societatea reclamantă a invocat că, în baza art. 8 alin. (23) din Legea nr. 414 – XVI din 22 decembrie 2006.

Compania Națională de Asigurări „Transelit” a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare și a declarat cazul produs drept caz neasigurat, deoarece la momentul

producerii accidentului rutier, automobilul de model „Chery Cowin” se afla în posesia legală la persoana juridică Societatea cu Răspundere Limitată „Livital Business Constr” care nu avea încheiat un contract de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule cu asigurătorul sus menționat.

În temeiul art. 1410 din Codul civil, reclamantul a solicitat încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Livital Business Constr” a sumei de 6426 lei cu titlu de pagubă materială, 1157 lei cu titlul de penalitate, 270 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat și 2950 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin hotărârea din 14 iulie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni, s-a admis.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Livital Business Constr” în beneficiul Companiei de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni suma de 6 426 lei cu titlu de pagubă materială, 1157 lei cu titlul de penalitate, 270 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat și 2950 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că contractul de asigurare a fost încheiat de către Postică Alexei nu ca reprezentat al persoanei juridice Societatea cu Răspundere Limitată „Livital Business Constr”, dar ca persoană fizică distinctă, suma pentru încheierea contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto fiind achitată conform tarifelor pentru persoane fizice.

Proprietarul automobilului de model Cherry Cowin este persoana juridică Societatea cu Răspundere Limitată „Livital Business Constr”, care totodată, avea și posesia automobilului.

Astfel, instanța a conchis că potrivit Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, Societatea cu Răspundere Limitată „Livital Business Constr” era obligată să perfecteze contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto și pentru persoana juridică.

Societatea cu Răspundere Limitată „Livital Business Constr”, este responsabilă pentru producerea accidentului rutier și urmează să repare prejudiciul material, vinovat de care a fost angajatul persoanei juridice, Lungu Ivan.

La 14 iulie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Livital Business Constr” a declarat apel împotriva hotărârii din 14 iulie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, solicitând admiterea recursului și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 19 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Livital Business Constr” și s-a menținut hotărârea din 14 iulie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 29 iunie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Livital Business Constr” a declarat recurs.

Prin decizia din 4 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de „Livital Business Constr” Societate cu Răspundere Limitată.

S-a casat decizia din 19 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, și s-a transmis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, într-un alt complet de judecată.

Prin încheierea din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău din cauza civilă a fost ridicată de la examinare în ordine de apel, fiind restituită primei instanțe privind emiterea unei hotărâri suplimentare în partea pretențiilor înaintate față de Compania de Asigurări ”Transelit”.

Prin hotărârea suplimentară din 04 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni împotriva Companiei de Asigurări „Transelit” Societate cu Răspundere Limitată privind încasarea pagubei materiale în sumă de 6426 lei, penalitatea în sumă de 1157 lei, 2950 lei cu titlu de asistență juridică, și 270 lei cu titlu de taxă de stat, sa respins ca fiind neîntemeiată.

La 06 iunie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Livital Business Constr” a depus cerere de apel suplimentară, invocând că Compania de Asigurări „Transelit” este compania de asigurări ce a eliberat polița și contractul de asigurare cu nr.RCAI001080615CMK223, valabilă pentru perioada 9 septembrie 2014-8 septembrie 2015 și astfel, ultima are calitate de procesuală de pârât.

Prin decizia din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Livital Business Constr” și s-a menținut hotărârea din 14 iulie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău și hotărârea suplimentară din 4 iunie 2018.

La 26 noiembrie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată ”Livital Business Constr” și Lungu Ivan au declarat recurs împotriva deciziei din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 14 iulie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, solicitând casarea hotărârilor menționate și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Ca temei de drept recurenții au indicat prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și c) Cod de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea.

În motivare au invocat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și nefondată, adoptată cu încălcarea normelor de drept material. Concluziile expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Examinând apelul instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă, și anume nu s-a expus asupra cererii depusă la 29 ianuarie 2018 cu privire la scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată, asupra cererilor din 28 decembrie 2017 și 5 ianuarie 2018.

Recurenții au indicat că în speță instanța urma să aplice prevederile legii cu privire la asigurări. A susținut că atât hotărârea primei instanțe cât și decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 3 octombrie 2018.

Potrivit copiei plicului poștal, recurenții au recepționat decizia motivată la 29 octombrie 2018 (f.d.136 Vol. II).

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 26 noiembrie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de

admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Livital Business Constr" și Lungu Ivan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

Cu referire la cererea din 5 februarie 2019 privind scutirea de la plata taxei de stat, pentru examinarea recursului, Colegiul menționează că recurentul este scutit de drept de la plata taxei de stat, dat fiind faptul că anterior cauza civilă a fost examinată în ordine de recurs, etapă la care recurentul a achitat taxa de stat.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Livital Business Constr" și Lungu Ivan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari

